


کتابخانه موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی
۱۶۲
۱۶۳

۵۶۵-س

کتابخانه مجلس شورای ملی		
کتابخانه الوزراء - یک جزه قرآن		
مؤلف	موضوع	شماره ثبت کتاب
شماره قفسه ۱۲-۴		۶۲۸۳۶ ۱۱۰۴۹

بازرسی شد ✓
۳۶ - ۳۷

بازدید شد
۱۳۸۴

خطی - فهرست شده
۱۱۰۰۳



۱۱۳۴
سخن الورد

سخن الورد بخط مرحوم قده الكتاب

سلفی

در پیش روغ نام کتاب را بحکایت نسخت

مانند اب انصاری حکماء

نوشته شده است چون خط و تزیینات

مشرف است در زمان سیر و جرایم

مهر زرین درم در سن ۱۱۳۴

۶۹۵۰
۱۰

سخن الورد
۱۱۳۴



رسالة معلوم بخطه الاذرا
المنهج في تاريخ

١١٣
مبني بم ١١٣٥
كن خطه اذرا
المنهج في تاريخ



سنة الف و الف

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خاتم النبيين
مبني بم ١١٣٥



سنة الف و الف

خطه

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام
محمد وآله اجمعين لا بد من كتاب شمس
بر آنکه حکما از کتب قدما احتیاجت بسیار کرده
و نوایید بسیار در ضمن هر مرتبه مرقوم

و معلوم میشود از سر مرتبه که سنی ظاهر
و از هر اشارتی بتاریقی متفاد است
یقین که چون سعادت مند از حجت در این سپهر
دل بند بهره مند شود و متصف بعبادت
پسندیده و اخلاق حمیده که شعار از باب
دین و دولت و دمار الباب ملک
ولت است کرد و امید و انون که بعبادت

دو جهانی و دولت جاودانی وصل شود
و این ساله سہمی است تختت الوزرا و ہوست
بجمل باب و بھر باب چہار نصیحت
باب اول در آنکہ چہار چہر پادشاهی را
نگاہ دارد رعایت و محافظت پن
وزیر امین بکہ داشتند عزم و حزم
باب دوم در آنکہ چہار بنیہ شہوان کرد

الایچہار چہر پادشایہ شہوان کہن الابدل
دشمن ہلاک شہوان کرد الابد و پستی محبت
شہوان منہر و دالاتہ واضع ہمداد شہوان
رسید الالبصر باب سوم در آنکہ چہار جزا
از چہار چہر چہار نہت پادشایہ را
از سپاہت وزیر الزامانت کسکرا
از تربیت رعیت را از رعایت با

چهارم در آنکه چهار چیز را چهار چیز است
 سلاطین را بوزیر و دلیران را سلاح است
 تباریان را شکر آب و بنده را بچشم
 در آنکه چهار چیز را آورد خود باید کرد دست را
 بیست آوردن با همه پس نگوئی کردن
 در آبادانی کوشیدن خلق خدای محبوب
 باب ششم در آنکه چهار چیز نباید کرد و ما پیشتر
 در آنکه چهار چیز را چهار چیز است

قصه
 در آن

بر جمع کار با ناسزا با این نیکوئی با ناکمان
 تخیل در کار با فتنه و فتنه و عصیان
 پنجم در آنکه چهار چیز بر همه خلق نیکوست
 عدالت و راستی داد و عقل و حلم و خرد
 صبر و سکون و تحمل حیا و شرم
 در آنکه چهار چیز بر همه خلق زیان است
 خد و چسبندگی مردم کبر و نخوت و عجب

خشم و غضب کمالی نازی با
عزم در آنکه چهار چرخ آفت سبط است
عظمت امیران حیانت وزیران کسب حاجی
حقیران حد نظیران باب دوم
در آنکه با که مدار ابا بد کرد با سلطان مکار
بامرد هم پسر با طایفه ناشیاریا
نیکو کار باب نهم در آنکه چهار چرخ موجب

ثبات سلطنت است عدالت
و شجاعت و مروت و قنوت
سخاوت و عطیت و رحمت شفقت
باب دهم در آنکه چهار چرخ موجب
نیکبختی است اصل پاک دل پاک
دست پاک راهی تقیم و طمع سلیم
باب نهم در آنکه چهار چرخ موجب

جمعیت است امن است قامت
نعمت و فراغت باب چهارم در آنکه
چهارچینر موجب دولت است
فرز دانی مایید اسپهانی امام برگزیده
واحکام پسندیده باب پنجم در آنکه
چهارچینر نشان بختی است کایه
جاسلی باکی بیکه باب ششم در آنکه

رعایت چهارچینر شرط است بر همه کس
طاعت نصیحت شفقت امانت
باب هفتم در آنکه چهارچینر پیش است
نواخت سلطان دعای زاهدان
شاهی زیرکان مدن و پستان
حجرت در آنکه چهارچینر است که بدان معنی
نباید شد قرب سلطان هیشادان

نصیحت حاسدان و پستی زبان
 خوردن در آنکه چهار چیز کارها تمام کند
 پوستان با بزرگان تفکر در دستان
 تدبیر پستان شنیدن حدیث
 دوستان با پستیم در آنکه چهار چیز
 دلیل اهمیت خویشان نبی و کتب عیب
 مردمان پستین نجلی کردن از پسته آید

داشتن با پستیم در آنکه چهار چیز
 دلیل تفاوت پست صحبت داشتن با
 جاهلان و پستی کردن با بدین نصیحت
 پستیم در آنکه چهار چیز دلیل تفاوت پست
 شنیدن از فضولان عمل کردن به
 توانع در حال سی در کتب عادل آنکه داشتن از مردم
 زمان با پستیم در آنکه چهار چیز احراز
 باید کرد شتاب و تعجل خشم و غضب
 نجل و امساک عجب و کبر با پستیم

در آنکه چهارچینر موجب فلاکت است

جست و غیبت چند و وقاحت کبر

و نخوت طمع و شهوت **باب هشتم**

در آنکه چهارچینر موجب ترقی و زاید است

باز و پستان مشورت بادشمنان را

ترک هوا و آرزو با تحمل و صبر در قضا با

باب نهم در آنکه چهارچینر تعزیر

مکمل نیست کرد ایندن قضاوت را

باطل کردن حق را اینک گوگردن بخورا

خشنود کردن جنس را **باب دهم**

پست و منم در آنکه چهارچینر خرد نماید

و بزرگ است دشمن آتش همای

دانش شب است **باب یازدهم** در آنکه چهارچینر

پادشاهی را حلال دارد و ظلم میسر

و غفلت و زرخیاست دین خوار
با ایستیم بر حقیر با است و نم در آنکه
چهار چنیر را بقا بنود حاکم ظالم و پر
بنی حسد مال حسد ام کردش نام
با ایستیم در آنکه چهار خیر عاقبت چهار
خیرت عاقبت بجا رسوایی عاقبت
خشم پیمانی عاقبت بد کولی دشمنی

با سلاطین دلیبری کردن ملک
شدن با بیسی هم در آنکه چهار
چهر چپا ر کس انباشد دروغ کورا
مروت نخل را سعادت خود را
راحت بد خورامت سری باب
ایستیم در آنکه چهار چنیر اصل سعادت
دو چهارین و مرادات جاود است



سوره که علی سبع اینکته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى الَّذِي خَلَقَ سَمَوَاتٍ

وَالَّذِي فَطَرَ الْوُجُوهَ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى

فَجَعَلَ عِثَاءً أَحْوَى سَقَرْنَاكَ فَلَا تَنْتَفَى

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهَّمَ وَمَا يَخْفَى وَنَسِيتُكَ

لِلْبَيْتِ فَإِنْ فَغَتْ الذِّكْرَى سِيدُكَ

مَنْ يَخْتَلِي وَيَحْتَمِلُهَا الْأَشْقَى الَّذِي صَلَّى التَّلَا

الْكَبْرَى ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْتَلِي فَذَلَا

فَلَمْ مَنْ تَزَكَى وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى بَلْ تُؤْوَى

بِخَيْبِ الدُّنْيَا وَالْآخِرِ خَيْرٌ وَابْقَى إِنَّ هَذَا

لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى صُحُفٍ يُرْوَاهُمْ وَمَوْسَى

سُورَةُ الْعَنْقَبِ مَكِّيَّةٌ مِنْ مَكِّيَّةٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَذَا لَيْتَكَ حَدِيثًا لُغَاثِيَةً وَجُوهٌ بِوَمَسْدٍ

خَاشِعَةً غَامِلَةً نَاصِيَةً بِصَلَّى نَارًا حَامِيَةً

لَيْتَنِي مِنْ عَيْنِ ابْنِيهِ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ

حَيْثُ نَزَعَ لَا يَمِينُ وَلَا يَعْزِي مِنْ جُوعٍ وَجُوعٌ

يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ فِي جَنَّةٍ مَجِيدَةٍ

لَا تَتَمَعُ فِيهَا الْأَعْيَةُ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ فِيهَا

سُرُورٌ مَرْفُوعَةٌ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ وَنَارٌ مَقْضُوعَةٌ

مَعْنَى مَرْفُوعَةٌ وَنَارٌ مَقْضُوعَةٌ

وَزَيَانٍ مَبْنُوثَةٍ ^{دوستانگی کشیده} أَفَلَا نَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ ^{ایلی گوسفند}

كَيْفَ خَلَقَتْ ^{چگونه آفریدند} وَاللَّيْلِ إِسْهَابَهُ ^{ایلی باران} كَيْفَ رَفَعَتْ

وَاللَّيْلِ إِسْهَابَهُ ^{ایلی باران} كَيْفَ رَفَعَتْ ^{چگونه برافراشتند}

وَاللَّيْلِ إِسْهَابَهُ ^{ایلی باران} كَيْفَ رَفَعَتْ ^{چگونه برافراشتند}

وَاللَّيْلِ إِسْهَابَهُ ^{ایلی باران} كَيْفَ رَفَعَتْ ^{چگونه برافراشتند}

وَاللَّيْلِ إِسْهَابَهُ ^{ایلی باران} كَيْفَ رَفَعَتْ ^{چگونه برافراشتند}

وَاللَّيْلِ إِسْهَابَهُ ^{ایلی باران} كَيْفَ رَفَعَتْ ^{چگونه برافراشتند}

وَاللَّيْلِ إِسْهَابَهُ ^{ایلی باران} كَيْفَ رَفَعَتْ ^{چگونه برافراشتند}

وَاللَّيْلِ إِسْهَابَهُ ^{ایلی باران} كَيْفَ رَفَعَتْ ^{چگونه برافراشتند}

وَاللَّيْلِ إِسْهَابَهُ ^{ایلی باران} كَيْفَ رَفَعَتْ ^{چگونه برافراشتند}

وَاللَّيْلِ إِسْهَابَهُ ^{ایلی باران} كَيْفَ رَفَعَتْ ^{چگونه برافراشتند}

وَاللَّيْلِ إِسْهَابَهُ ^{ایلی باران} كَيْفَ رَفَعَتْ ^{چگونه برافراشتند}

الصفی

الصَّخْرِ بِالْوَادِ ^{سنگ را در وادی} وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَارِ ^{فرعون صاحب گاو} النَّاسِ

طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ^{از حد گذشتند در سرزمینها} فَكَثُرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ^{بسیار کردند فسادهای را}

فَضَّتْ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ^{بسیار سخت بر ایشان برافراشتی سوط عذاب را} إِنَّ رَبَّكَ

لَبِالْمُرْصَادِ ^{بسیار در نگاهداشتی} فَمَاذَا إِلَّا نَسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَيْتَهُ رَبُّكَ ^{چون آزمودنی بودی ما را پروردگاری}

فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ ^{بسیار بر او بزرگواری و نعمت دهی} فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَن ^{و اما}

إِذَا مَا ابْتَلَيْتَهُ ^{بسیار آزمودنی بودی} فَفَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ ^{بسیار بر او روزی کردی} فَيَقُولُ رَبِّي

أَهَانَن ^{بسیار بر او خوار کردی} كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ^{و لا تخاضون}

عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ^{بر خوراک مسکینان} وَتَأْكُلُونَ التَّرَاثِ كَلًّا ^{و تا کلون التراث کلا}

لَمَّا ^{و وقت آنکه} وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبَّ الْجَمَّالِ ^{و تا کلون التراث کلا} إِذَا ذُكِّرْتُم بَلْ

دَعَا دَكَّاءً ^{خواندند دکان} وَهِيَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ^{و حجی}

يَوْمَ تُدْجَعُ بِهِمْ ^{روزی گردانیده می شود} يَوْمَ تَبْدَأُ كَثْرَ الْإِنْسَانِ ^{و ایلی}

الذِّكْرَى ^{ایلی} يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحُوتِي ^{ایلی} فَيَوْمَئِذٍ

الصفی

لا يعذب عباده أحدٌ ولا يوثق وثاقه أحدٌ
بأيتها النفس المطمئنة ارجعي إلى ربك ضيحة
مرضية فادخلي عبادي وادخلي جنتي
نور البلد غير ان يتبكتا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لا اقثم هذا البلد واتخذ هذا البلد

والديه وما ولد لقد خلقنا الانسان في كبد
أحسب ان لن يقدر عليه أحد يقول فلنك
ما لا ليداك احسب ان لم يره أحد ألم نجعل
له عيينين ولسانا وشفينين وهديناه النجدي
فلا اقم العقبة وما ادر بك ما العقبة فاك
رقية او اطعام في يوم ذي مغربة يتنا

ذا مغربة اومسكينا ذامترية ثم كان من
الذين امنوا وتواصوا بالصبر وتواصوا بالمرحمة
اولئك اصحاب الميمنة والذين كفروا ابائتهم
اصحاب المشيمة عليهم نار مؤصدة

سورة الشمس عشرين ايتا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

والشمس وضحاها والسموات اذا نزلها والارض
اذا دخلها والكليل اذا يغشها والسموات وما بينا
والارض وما طغنها ونفس وما سواها فانها
فجورها وتقوها قد افلح من زكها وقد خاب
من دسها كذلك تمور بطغوها اذا نبعث
اشفيها فقال لهم رسول الله ناقة الله وشفيتها

لَكَ يَوْمَهُ فَعَقَرُوا مَا قَدَّمُوا عَلَيْهِمْ رَبَّهُمْ بَيْنَ يَدَيْهِمْ
بسم الله الرحمن الرحيم

سورة الليل مكية
فَنُوحًا وَاُولًا
بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ۖ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۖ وَمَا خَلَقَ
بسم الله الرحمن الرحيم

الدَّكْرَ وَالْأُنثَىٰ ۖ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ۖ فَمَا تَأْمُرُ
بسم الله الرحمن الرحيم

أَعْيُنِي وَإِنِّي ۖ وَصَدَقَ بِالْحَسَنِ فَنَسِيخَةٌ لِلَّذِينَ
بسم الله الرحمن الرحيم

وَأَمَّا مَنْ يَخْلُ وَاسْتَعْتَنِي ۖ وَكَذَّبَ بِالْحَسَنِ ۖ

فَنَسِيخَةٌ لِلْعَسَىٰ ۖ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ
بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ۖ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَ وَالْأُولَىٰ
بسم الله الرحمن الرحيم

فَأَنْذَرْنَاكَ نَارًا تَلْقَىٰ ۖ لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۖ الَّذِي
بسم الله الرحمن الرحيم

كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۖ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ۖ الَّذِي يُؤْتِي
بسم الله الرحمن الرحيم

مَالَهُ يُتْرَكَ ۖ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ
بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

الْأَبْنَاءَ وَجِبْرِيَةَ الْأَعْلَىٰ ۖ وَسَوْفَ
بسم الله الرحمن الرحيم

سورة الضحى مكية
سُورَةُ الضُّحَىٰ
بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَىٰ ۖ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۖ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا
بسم الله الرحمن الرحيم

قَلَىٰ ۖ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ۖ وَلَسَوْفَ
بسم الله الرحمن الرحيم

يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَزِنُّهُ ۖ أَلَمْ يُجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ
بسم الله الرحمن الرحيم

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ۖ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ
بسم الله الرحمن الرحيم

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۖ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۖ وَأَمَّا
بسم الله الرحمن الرحيم

سورة الشرح مكية
سُورَةُ الشَّرْحِ
بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۖ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ
بسم الله الرحمن الرحيم

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۖ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ
بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

فَانَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۗ اِنْ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۗ فَاِذَا عُسْرٌ جَاءَكَ فَاصْبِرْ ۗ وَهُوَ رَبُّكَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
بسم الله الرحمن الرحيم
فَانَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۗ اِنْ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۗ فَاِذَا عُسْرٌ جَاءَكَ فَاصْبِرْ ۗ وَهُوَ رَبُّكَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
بسم الله الرحمن الرحيم

سورة العنكبوت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
وَالَّذِیْنَ هُمْ لِأَهْلِهَا حٰثِرُونَ ۗ وَهُمْ فِيْهَا كٰرِهُونَ ۗ وَهُمْ فِيْهَا
الْبِلَدِ الْاٰمِیْنِ ۗ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِیْ اَحْسَنِ
تَقْوِیْمٍ ۗ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِلِیْنَ ۗ اِلَّا الَّذِیْنَ
اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَیْرُ مَمْنُوْنٍ ۗ فَا
تَكُنْ مِنْكُمْ جَعْدًا یَّادِیْنِ ۗ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَخْبَرَ الْحٰكِمِیْنَ
بسم الله الرحمن الرحيم
وَالَّذِیْنَ هُمْ لِأَهْلِهَا حٰثِرُونَ ۗ وَهُمْ فِيْهَا كٰرِهُونَ ۗ وَهُمْ فِيْهَا
الْبِلَدِ الْاٰمِیْنِ ۗ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِیْ اَحْسَنِ
تَقْوِیْمٍ ۗ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِلِیْنَ ۗ اِلَّا الَّذِیْنَ
اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَیْرُ مَمْنُوْنٍ ۗ فَا
تَكُنْ مِنْكُمْ جَعْدًا یَّادِیْنِ ۗ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَخْبَرَ الْحٰكِمِیْنَ
بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِیْ خَلَقَ ۗ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ
بسم الله الرحمن الرحيم
اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِیْ خَلَقَ ۗ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ



عَلِقٍ ۗ اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِیْ خَلَقَ ۗ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ
بسم الله الرحمن الرحيم
عَلِقٍ ۗ اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِیْ خَلَقَ ۗ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ

سورة العنكبوت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
وَالَّذِیْنَ هُمْ لِأَهْلِهَا حٰثِرُونَ ۗ وَهُمْ فِيْهَا كٰرِهُونَ ۗ وَهُمْ فِيْهَا
الْبِلَدِ الْاٰمِیْنِ ۗ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِیْ اَحْسَنِ
تَقْوِیْمٍ ۗ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِلِیْنَ ۗ اِلَّا الَّذِیْنَ
اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَیْرُ مَمْنُوْنٍ ۗ فَا
تَكُنْ مِنْكُمْ جَعْدًا یَّادِیْنِ ۗ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَخْبَرَ الْحٰكِمِیْنَ
بسم الله الرحمن الرحيم
وَالَّذِیْنَ هُمْ لِأَهْلِهَا حٰثِرُونَ ۗ وَهُمْ فِيْهَا كٰرِهُونَ ۗ وَهُمْ فِيْهَا
الْبِلَدِ الْاٰمِیْنِ ۗ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِیْ اَحْسَنِ
تَقْوِیْمٍ ۗ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِلِیْنَ ۗ اِلَّا الَّذِیْنَ
اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَیْرُ مَمْنُوْنٍ ۗ فَا
تَكُنْ مِنْكُمْ جَعْدًا یَّادِیْنِ ۗ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَخْبَرَ الْحٰكِمِیْنَ
بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِیْ خَلَقَ ۗ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ
بسم الله الرحمن الرحيم
اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِیْ خَلَقَ ۗ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ

وَالَّذِیْنَ هُمْ لِأَهْلِهَا حٰثِرُونَ

الملائكة والروح فيها ياذن ربهم من كل امرئ
اشنان درون از زمان برودگار از همه کاری است
 حتى يرحمهم **سورة البقرة** مطلع الفجر
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ الْمُشْرِكِينَ
نموده اند که کافران از اهل کتاب و مشرکان
 مُنْفَكِينَ حَتَّى نَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۖ رَسُولٌ مِنْ اللَّهِ يَتْلُو
از دین و عمل تمام ایشانرا آنچه روشن گشته و از آیه صدق که خوانند
 صَحَافًا مَطَهَّرَةً ۖ فِيهَا كِتَابٌ قَدِيمٌ ۖ وَمَا نَقَرَنِ الَّذِينَ
اوراست با آنچه در است و استغای است در کتاب و کلامه اند که
 أوتُوا الْكِتَابَ الْأَمِينَ بَعْدَ مَا حَاطَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۖ وَمَا
دادند و از آن که برایشان نماند تا آنکه آمد بایشان آنچه روشن گشت
 أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ
و کوهشند که آنکه برایشان نماند تا آنکه خوانند که هر چه کان هر دو دین
 وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ
و بجا دارند نماز و بپردازند زکات را و است دین
 الْقِيَمَةِ ۖ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَال
دست درستی که اند که کوهشند از اهل کتاب و
 الْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ
است بر کسان در آتش در آتش جاوید در آن کوه است آنها
 سُوءِ الْبَرِيَّةِ ۖ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
برین طایفه برستی که اند که کوهشند در آیه کار طایفه

اولئك

أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۖ جَزَاءُ مَنْ عَدَدَ رِجْلَيْهِ جَنَّتَاتٌ
انگاره است آنها بهترین البریة کسان با دو تن است از هر دو طرف آن و است آنها
 عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
با آن است برود از زیر آنها که جاوید در آن است
 رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ
خوشش داشته و خوانند از او و خوشش داشته اند و است برای آنکه است
سورة البقرة
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۖ وَأَخْرَجْنَا الْأَرْضَ
بر آن جنبند و خود زمین جنبی کرده و کوهشند بر آن آوردن زمین
 أَشْقَالَهَا ۖ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۖ يَوْمَئِذٍ تُجَدُّ
بارگازان هموزا او که او ای است بر زمین را از زمین
 أَحْزَارُهَا ۖ بَانَ رَبُّكَ وَخِيَ لَهَا ۖ يَوْمَئِذٍ يَصْدُقُ
جرا می خوردا او که برود که هر چه بر زمین را از زمین
 النَّاسُ أَشْتَاتًا لِبُرِّ أَعْمَالِهِمْ ۖ فَمَنْ يَعْلَمْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
در ایمان برکست و آن کوهشند کرد ای خوردا این است که هر چه
 ذَرَّةً خَيْرًا يَرَهُ ۖ وَمَنْ يَعْلَمْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ
هر چه بدی که خوانند و است که هر چه بدی که خوانند
سورة البقرة
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
صد ای بخشنده و مهربان

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ۖ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ۖ فَالْمُغِيرَاتِ

و در جنگی جنگنده در غرور است که در آن است که بیرون آید که آن بی سنان عادی

ضَبْحًا ۖ فَاتْرُنَّ بِهِ نَقْعًا ۖ فَوْسَطُنَّ بِهِ جَمْعًا ۖ إِنَّ

سند که آن سبک که در آن است که آن بی سنان عادی

الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُورٌ ۖ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ

اولی که در آن است که در آن است که آن بی سنان عادی

وَأَنْتَ حَيْثُ الْخَبْرُ لَشَدِيدٌ ۖ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ رَسُولٌ

و در آن است که در آن است که آن بی سنان عادی

الْفُتُورِ ۖ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۖ إِنَّ رَبَّهُمْ

و در آن است که در آن است که آن بی سنان عادی

عَلِيمٌ ۖ **سورة القاعه** **بسم الله الرحمن الرحيم**

بسم الله الرحمن الرحيم

روزگار

سورة التكاثر

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحٰكِمِ التَّكَاثُرِ ۖ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۖ كَلَّا سَوْفَ

و در آن است که در آن است که آن بی سنان عادی

تَعْلَمُونَ ۖ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۖ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ

و در آن است که در آن است که آن بی سنان عادی

عِلْمَ الْيَقِينِ ۖ لَتزُونَ الْحَجِمْ ۖ ثُمَّ لَتُرَوَّنَّ هَاعِبِينَ

و در آن است که در آن است که آن بی سنان عادی

الْيَقِينِ ۖ ثُمَّ لَتَسْتَلْنَ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۖ

و در آن است که در آن است که آن بی سنان عادی

سورة العصر **بسم الله الرحمن الرحيم**

بسم الله الرحمن الرحيم

روزگار

روزگار

وَيَدُّ لِكُلِّ صُفْرَةٍ لَمْرَجٌ ۝ الَّذِي جَمَعَ مَا لَا وَعَدْدَ لَهُ
 درای هر صفری یک لیمو است ۝ آن که گردو مال بسیار در سر او دارد
 حَسْبُ أَنْ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۝ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَّةِ
 همان قدر که مال او جا بود که آرد از او ۝ خفت بر او آفت و توبی در او است
 وَمَا آذَنِيكَ مَا بِالْحُطَّةِ ۝ نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ الَّتِي تَطَّلِعُ
 و چه دانی چیست این گنجه ۝ آتش آسمانی از دوزخ که بر آید
 عَلَى الْأَفْتَدَى ۝ إِنَّمَا عَلَيْهِمْ مُؤَصَّدَةٌ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ
 بر او ۝ هر چه از او بگذرد همان در گنجه است ۝ در سر او ستاره بر او دارد
سورة الفيل
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الَمْشَرِكَيْفَ فَعَلَّ رَبَّنَا بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝ أَمْ حِجَابًا
 ای که چگونه کرد ۝ ما را کار ما را در آن ۝ آید که در آن
 كَنَدَهُمْ فِي تَضَلُّلٍ ۝ وَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبْنَانًا
 که بر ایشان آید در گمراهی ۝ و فرستادیم بر ایشان پرندگان را که در آن
 تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ۝ فَجَعَلْنَاهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ
 که می افکند بر آن پرندگان را ۝ پس گردانیدیم آن را که در آن
سورة الفيل
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 لَا يَلِيفُ قَرْنَيْشٍ ۝ أَبْلَافُهُمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ
 درای آن اسبها و دای قریش ۝ آفت باقی بر ایشان در سه زمستان ۝ و تابستان

فليعبدوا

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ
 پس این که پیش سرشته بودید کار این خانه را ۝ خداوند است که
 جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنَ الْيَمِينِ ۝ **سورة الماعون**
 گرسنگی و آسودگی را ۝ از ترس
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّبْنِ ۝ فَذَلِكَ الَّذِي
 آیا ندیدی که او دروغ گوید روز جزا ۝ پس آن کس است که
 يَدْعُ الْيَمِينِ ۝ وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ۝
 زجر می گوید بر راستی ۝ طعام دادن مجارگان
 قَوْلِ الْمُصَلِّينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ
 پس آن کس است که از نماز گذاردن ۝ غافلند
 الَّذِينَ هُمْ يُرَآؤْنَ ۝ **سورة الكوثر** ۝ وَمَنَعُونَ الْمَتَّعُونَ
 آن کس است که با باطن ۝ و باز میبندند آنرا تا آن کس است که
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْخَرْ
 ما درستی که ما عطا کردیم تو بجز بسیار و فرمودیم بر تو نماز کن از سرگرمی پروردگار خود و از آن
 شَانِتَكَ هُوَ ۝ **سورة الكافرون** ۝ الْأَلْبَنُ
 و سخن از آن که از او است ۝ بریده شده
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ
 بگو ای کفار ۝ من آنچه شما پرستید

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا
 عَعْبُدْتُمْ ﴿ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ لَكُمْ دِينًا
 وَلِيٌّ لِي وَالنَّصْرُ لِلَّهِ وَالْكِبْرِيَاءُ لِلَّذِينَ
 كَفَرُوا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَصْنَعُونَ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ
 فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿ فَبُحْبِحُوا بِحُدُودِ اللَّهِ لِيُغْفِرَ
 لِمَن يَشَاءُ مِنْهُمْ وَيُعَذِّبَ الَّذِينَ يَشَاءُ
 أَنَّهُ كَانَ لِمَنِ الْكَرْبُ ﴿ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ
 لِنَهْجٍ مُّسْتَقِيمٍ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 لَيْتَ بِنَايَ لَبِيبًا ﴿ وَتَبَّ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مَالَهُ
 وَمَا كَسَبَ ﴿ سَخَّرَ لَنَا ذَٰلِكَ لَعَلَّ
 نَحْنُ نَشْكُرُ ﴿ وَخَلَقَ لَنَا
 حَمَلَةَ الْخَطْبِ ﴿ فَيَجِدْ مَا يَحْمِلُ مِنْ مَّاءٍ
 نَسْفِثُ بِهِ نَجَاتِنَا ﴿ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ
 لِنَهْجٍ مُّسْتَقِيمٍ

٢٠
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
 وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿ وَمِنْ شَرِّ
 إِذَا وَجَبَ ﴿ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿ وَمِنْ شَرِّ
 حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿ مَلِكِ النَّاسِ ﴿ إِلَهِ النَّاسِ
 مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿ الَّذِي يُوَسْوِسُ
 فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ
 نَسْفِثُ بِهِ نَجَاتِنَا ﴿ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ
 لِنَهْجٍ مُّسْتَقِيمٍ



وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه
تبریز ۱۳۰۴
شماره ۱۲۲